

at han sluttede med at anbefale et Forbud mod Udførsel af Kunstsmør herfra, ja han gik saa vidt, at han ogsaa anbefalede et Forbud mod Indførsel af Kunstsmør. Jeg mener, at den ærede Taler ved disse Udtalelser har stillet sig paa Landbrugets Standpunkt, og dette har til en vis Grad formindsket Virkningen af de første Udtalelser, han fremkom med. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg haaber ikke at have været for ensidig i min Betragtning af den Stilling, som de forskjellige interesserede Partier have i denne for Landbruget og derigjennem for hele Landet saa vigtige Sag.

Bluhme: Det gaar mig som den sidste ærede Taler, at jeg mener, at Loven trænger til en Skjærpelse for at kunne udfylde fuldt ud sin Hensigt. Det, som det gjælder om, er jo, som det af det ærede Medlem klart og tydeligt blev fremsat, at Skjærme vor Meieridrift, som er en af vore vigtigste Indtægtskilder. Jeg tror, at Lovforslaget bør gaa noget videre, end det gjør, navnlig i Retning af at optage enkelte Bestemmelser, som jeg savner deri, til Værn netop for Meierierne. Jeg kunde ønske, at selve Loven havde en anden Titel; thi jeg tror, at man lettere vilde forstaa, hvad man havde at arbejde hen til, hvis man i Stedet for at kalde det en Lov om Kunstsmør kaldte det en Lov om Beskyttelse for Meierismør; jeg tror, at det derved vilde falde mere i Øinene, hvad det egentlig er, man tilsigter. Vort Meierismør har jo erhvervet sig en Stilling paa det udenlandske, særlig det engelske Marked, som vi have tilkjæmpet os gennem Konkurrence under den frie Udvikling af alle de Kræfter, som ivo vor Landhøst, men der kunne vi ikke nægte, at trods det gode Navn, vi have paa Markedet, hører man dog alligevel jævnlige Besklagelser over, at ikke alt Smør, som kommer herfra, er saa godt som det burde være, og nylig er der jo fra det kgl. Landhus-holdningselskab fremsat en Opfordring til at søge at afhjælpe adskillige af de Mangler, man derovre beklager sig over. En stor Del af det Smør, der stammer vort Navn paa Markedet, er ikke Smør fra Herregaardsmeierier, eller fra Andels- og Jælesmeierier, men saakaldet Paksmør eller Smør, der samles ind i Smaastykker rundt om fra af en Njebmand, hos hvem det arbejdes sammen og pakkes i Dritler, og fra hvem det da gaar ud i Form af Herregaardssmør, ofte med fingerede Navne. Der har i det tydelige Sjælland i mange Aar været en stor Forretning af den Slags, og om den tør jeg sige, først at den gavnede de

smaa Landbrug betydelig, fordi den laagde Flid paa at skjelne mellem de forskjellige Klasser af Smør og betalte dem paa en passende Maade; men dernæst, at den ikke desto mindre skadede Smørforretningen, idet den fremtraadte med et lille Anstrøg af Noget, der ikke var fuldt korrekt, idet dens Dritler, saavidt jeg veed, gik til England med fingerede Herregaardsmærker. Denne Forretning er ophørt for nogle Aar siden, men der eksisterer endnu nogle andre saadanne Forretninger, som dog ikke gjennemføre Forretningen saa korrekt i Klassifikation og Properhed; jeg tror, at de levere meget slet Smør. Det er imidlertid ikke alene dansk Smør, der optræder paa den Maade, men det er vistnok almindelig bekendt, at der ogsaa fra Udlandet, selv fra Amerika, kommer elendige Varer, der oparbejdes tilbels med Mælk og tilbels med andre Stoffer, pakkes og udføres. Jeg tror, at det er den Slags Ting, der have skadet det danske Smør paa Markedet i England, og derfor mener jeg, at den engelske Lov, der paabyder, at Alt, hvad der kommer til England, skal have Mærker om, hvorfra det kommer, er overordentligt heldig for vort Smør, og skal Noget hjælpe os, der efter de Flestes Mening staa som Nr. 1 paa det engelske Marked, er det den engelske Lov, der paabyder bestemte Mærker til at skjelne mellem Margarin og Smør og sammes Produktionssted, og ifølge hvilken alt Bedrageri i den Henseende paatales og straffes. Derfor mener jeg, at naar vi nu gaa til at forhandle denne Lov, maa vi ogsaa gjøre, hvad vi kunne, for at støtte de Bestræbelser, der udfoldes i England til Bedste for al ærlig og reel Produktion og Handel, og det mener jeg kunde gøres ved at fordrø, at enhver Drittel, som gaar ud herfra, skal være mærket med Produktionsstedets Navn, og er det Blandings- eller Pakningssmør fra en Njebmand, maa det være mærket paa en anden Maade; men med Hensyn til disse Pakningsforretninger maa det ikke lades uden af Die, at — jeg siger ikke, at det sker, men det kan finde Sted — man kan blande Margarin ind der og derved skade vort Smør, naar det gaar mærket herfra. Derfor er det ikke nok, at man holder Die med Kunstsmør, og paaser, at der ikke begaas Bedrageri dermed, men det er fuldt saa rigtigt at føre Tilsyn med de Steder, hvorfra der udføres Blandings- og Pakningssmør. Jeg mener, at der bør indføres en Bestemmelse i Loven, som gjør det umuligt paa saadanne Steder at indblende Margarin. Der kunde efter § 6, som handler om Straf for Blanding af Smør med